

κινήσεώσ τε· πώμαλα σφῶν δ' ἐντάσει,
 ἐδὲ τρομῶδει σφῶν τόνω· μαλθακά, γάρ·
 ὕγρῃ δέ τε τάχ' ὀξυκινήτε θένει,
 ὅπερ δι' αὐτῶν λεπτόν ὄν διεισίπτε,
 ἐκφρεῦγον ὄψιν τὴν θ' ἀφὴν, κλέπτον πόρης(ι),
 καί εἰρροον χεῦμ' ἐξ ἐκείνου λαμβάνον·

90 ἀγγεῖα πάμπολλ' ἐγκεφάλῳ γὰρ πάρα,
 ἃ πλείεσσον ἅμα μηχανῇ κείνου φέρει,
 τῷ τοῦτ' ἐπ' ἄλλω, ἤγε τοῦδ' ἐπ' ἐκκρίσει·
 ὡς πείρα πείθει, χ' ὁ ξυναρμολογῆς λόγος
 τρισσῶν ἐκείνων, αἵτε νεύρων ἐκφύσεις,
 τῶνδ' ἐμφύσεις τε, μαλθακῆ θ' ὄλων φύσις.

Ε. Τῆς μηχανῆς δ' αὐτῆς κατασκευῆς βάθρον δ. 69.

ἰνῶν μυῶδων ἐσιν ἢ εὐκαμψία,
 ἢ τῶνδ' ἐναλλαξ̄ συζολή θ' ἅμ' ἐκτάσει (κ),
 παλίνδρομος κάμψις τε τῶνδε καὶ τάσις,
 100 τοῦθ' ὁ θένος δὴ τῶν μυῶν παλίντρονον,
 ἦτε ξυνολικὴ κῆρεθισμὸς τῶνδ' ἔτι·
 ἀρτηριῶν σφύξις τε αὐτῆς καρδίας,
 ἢν συζολήν τε καὶ διαζολήν κάλει,
 περιζολή τε τῶν ἐλικτῶν ἐντέρων·
 ἢ τῶν τενόντων εὐτονωτάτη τάσις,

οἷγ'

(1) Γαλιην. περὶ κινημένων. διαπλάσ. ιγ. περὶ τῶν κατὰ
 Ἰπποκράτη καὶ Πλάτη. δογμάτων. Ζ. α. -- ιζ. ἀνα-
 τομ. ἐγχείρη. Θ. α. -- ε. χρείας τῶν ἐν ἀνδρῶπι. σώμα-
 τος. Θ. δ. -- η. (κ) περὶ μυῶν κινήσεως. α. ιβ.